

הלכות מאכלות אסורות (פרק טו הלכה ל)

ואם היה בשר בחלב או יין נסך ויין ערלה וכלאי הכרם שנפלו לדבש, או בשר שקצים ורמשים שנתבשל עם הירק וכיוצא בהן טועם אותן העכו"ם וסומכין על פיו, אם אמר אין בו טעם או שאמר יש בו טעם ומטעם רע הוא והרי פגמו הכל מותר, והוא שלא יהיה סופו להשביח כמו שביארנו, ואם אין שם עכו"ם לטעום משערין אותו בשיעורו בששים או במאה או במאתים.

הלכות חמץ ומצה (פרק א הלכה ו)

אין חייבין כרת אלא על אכילת עצמו של חמץ אבל עירוב חמץ כגון כותח הבבלי ושכר המדי וכל הדומה להן מדברים שהחמץ מעורב בהן אם אכלן בפסח לוקה ואין בו כרת שנאמר +שמות י"ב+ כל מחמצת לא תאכלו, במה דברים אמורים בשאכל כזית חמץ בתוך התערובת בכדי אכילת שלש ביצים הוא שלוקה מן התורה, אבל אם אין בתערובת כזית בכדי אכילת שלש ביצים אף על פי שאסור לו לאכול אם אכל אינו לוקה אלא מכין אותו מכת מרדות.

הלכות מאכלות אסורות (פרק טו הלכות א-ו)

א. דבר אסור שנתערב בדבר מותר מין בשאינו מינו בנותן א טעם, ומין במינו שאי אפשר לעמוד על טעמו יבטל ברוב.
 ב. כיצד חלב הכליות שנפל לתוך הגריסין ונמוח הכל, טועמין את הגריסין אם לא נמצא בהן טעם חלב הרי אלו מותרין, ואם נמצא בהם טעם חלב והיה בהן ממשו הרי אלו אסורין מן התורה, נמצא בהן טעמו ולא היה בהן ממשו הרי אלו אסורין מדברי סופרים.
 ג. כיצד הוא ממשו כגון שהיה מן החלב כזית בכל שלש ביצים מן התערובת, אם אכל מן הגריסין האלו ב כשלש ביצים הואיל ויש בהן כזית מן החלב לוקה שהרי טעם האיסור וממשו קיים, אבל פחות משלש ביצים מכין אותו מכת מרדות מדבריהם, וכן אם לא היה בתערובת כזית בכל שלש ביצים אע"פ שיש בהן טעם חלב ואכל כל הקדירה אינו לוקה אלא מכת מרדות.
 ד. נפל חלב כליות לחלב האליה ונמוח הכל, אם היה חלב האליה כשנים בחלב הכליות הרי הכל מותר מן התורה, אפילו חתיכת נבלה שנתערבה בשתי חתיכות של שחוטה הכל מותר מן התורה, אבל מדברי סופרים הכל אסור עד שיאבד דבר האסור מעוצם מיעוטו ולא יהיה דבר חשוב שעינו עומדת כמו שיתבאר.
 ה. ובכמה יתערב דבר האסור ויאבד בעוצם מיעוטו, כשיעור שנתנו בו חכמים, יש דבר ששיעורו ג בששים, ויש ששיעורו במאה, ויש ששיעורו במאתים.
 ו. נמצאת למד שכל איסורין שבתורה, בין איסורי מלקות, בין איסורי כרת, בין איסורי הנייה, שנתערבו במאכל המותר מין בשאינו ד מינו בנותן טעם, מין במינו שאי אפשר לעמוד על הטעם שיעורו בששים או במאה או במאתים, חוץ מין נסך מפני חומרת עכו"ם, וחוץ מטבל שהרי אפשר לתקנו, ומפני זה אסורין במינן בכל שהן, ושלא במינן בנותן טעם כשאר כל האיסורין.

מכילתא

(כ) כל מחמצת לא תאכלו. לרבות כותח הבבלי ושכר המדי וחומץ האדומי וזיתס המצרי יכול יהא חייב עליהן ת"ל חמץ מה חמץ מיוחד שהוא מין גמור יצאו אלו שאינן מין גמור...

שמות (פרק יב)

(יט) שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ:
 (כ) כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות: פ

הכתב והקבלה על שמות פרק יב פסוק יט

...והר"ן ריש פסחים כתב, אפשר הא דהחמירה תורה בזה טפי מבשאר איסורין לעבור עליו בבל יראה וב"י, הוא כדברי הראשונים משום דחמץ לא בדילי אינשי מני' כל שתא וחמיר איסורי' טפי דאית ב' כרת. ודבר תימה הוא שהביא בשם הראשונים טעם המפורש לפנינו במקרא. וכן (לעיל פט"ו) אמר קרא תשביתו שאור מבתיכם כי כל אוכל חמץ ונכרתה מבואר במקרא טעם מצות תשביתו לחומר אכילת...